

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010128
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8320010128.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.10.2020 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného W. G. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/19/2020 zo dňa 20.07.2020.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/19/2020 zo dňa 20.07.2020 bol obžalovaný W. G. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/67/2019 zo dňa 13.10.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2019, uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 16 (šestnásť) mesiacov, dňa 06.12.2019 v čase okolo 01.40 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č. K.-XXXCI po parkovisku pri Casine Respect na ul. Kukorelliho 6 v Humennom, pri cúvaní s vozidlom sa plne nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, zadnou časťou vozidla narazil do pravej bočnej časti v oblasti tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Ford S-Max, ev. č. K.-XXXBU majiteľa O. W., v čase o 02.00 hod. na mieste dopravnej nehody bol policajnou hliadkou vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu na alkohol dychovou skúškou, ktorú odmietol, odmietol sa podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, čím tak O. W. spôsobil škodu vo výške 942,- eur,

a bol mu za to podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, prihladajúc na § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 36 písm. l) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona, podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke potrebné vodičské oprávnenie, na 8 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodený O. W. bol s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti výroku o treste tohto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V predložených dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest zákazu činnosti je

neprimeraný. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že mu uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých skupín na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby určenej v zmysle § 61 ods. 3 Tr. zákona.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným, ako osobou na to oprávnenou, krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V rámci prieskumného konania odvolací súd v prvom rade preskúmaval správnosť postupu konania predchádzajúceho vyhláseniu napadnutého rozsudku, pričom zistil, že postup konajúceho súdu bol v súlade s procesným predpisom, keď obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu za vinu, ako aj k dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný po poučení vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, a toto jeho vyhlásenie bolo súdom prijaté, preto dokazovanie bolo zamerané iba k výroku o treste. Obžalovaný tiež mal možnosť predniesť záverečnú reč a vyjadriť sa aj v rámci posledného slova.

Vzhľadom k tomu, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bolo prijaté za splnenia zákonných podmienok, ako aj na obmedzený rozsah odvolania, odvolací súd preskúmaval iba napadnutý výrok o treste.

Účel trestu, ktorý sa ukladá za trestný čin, je vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona, a tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne je potrebné prihliadať pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď ukladal obžalovanému trest vo vzťahu k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona v zmysle zásad upravených v § 41 ods. 1 Tr. zákona, ktoré upravujú postup pri ukladaní trestu páchatelovi, ktorého súd odsudzuje za dva alebo viac trestných činov. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, súd ukladá úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, a v prípade, ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššie z nich. Tomuto záveru okresného súdu zodpovedá zistenie, že podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky, pričom za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody až na 1 rok.

Konajúci súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd, keďže tomuto zodpovedá zistenie, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinným zo spáchania žalovaného skutku. Na druhej strane, okresný súd pochybil, keď priznal obžalovanému aj jednu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný bol za trestný čin odsúdený. Z odpisu registra trestov síce plynie, že obžalovaný bol v minulosti trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/67/2019 z 13.10.2019 uznaným vinným z prečinu ohrozenia vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 400,- eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 16 mesiacov, avšak vzhľadom k tomu, že práve toto odsúdenie je okolnosťou, ktorá napĺňa jeden zo zákonných znakov objektívnej stránky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pri uplatnení zásady trestného práva „ne bis in idem“ ustanovenej v 38 os. 1 Tr. zákona nebolo možné na ňu prihliadať ako na prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, že obžalovaný bol v minulosti súdený, pretože by došlo k jej dvojitému pričítaniu v neprospech páchatela. Uvedenú skutočnosť ale konajúci súd správne vyhodnotil pri ukladaní trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona, pretože obžalovaný už bol za prečin podľa § 289 Tr. zákona odsúdený. Na strane druhej neušlo pozornosti krajskému súdu, že súd prvého stupňa opomenul priznať obžalovanému prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov.

Toto zistenie viedlo odvolací súd k záveru, že pri zachovaní rovnakého pomeru zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keďže vo výroku o treste sa malo správne namiesto priznanej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona použiť ustanovenie § 37 písm. h) Tr. zákona, náprava zistenej chyby, ktorá ani vytýkaná nebola, žiadnym spôsobom neovplyvní postavenie obžalovaného.

Okresným súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 8 rokov, je aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočnou sankciou za prečiny, ktorých závažnosť je nižšia, a to s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, na následok - poškodenie iného vozidla, ako aj na hodnotenie osoby obžalovaného, ktorý bol v minulosti za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsúdený, čo zasa zvyšuje závažnosť jeho konania, a možnosti jeho nápravy, ktoré sú vzhľadom na jeho doterajší život nižšie. Takto uložený trest považoval aj krajský súd z hľadiska tak generálnej, ako aj individuálnej prevencie, za primeraný.

Odvolaciu námietku obžalovaného spočívajúcu v tvrdení, že uložený trest zákazu činnosti je neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu postačuje trest zákazu činnosti kratšieho trvania, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V súvislosti s ňou je totiž potrebné uviesť, že podstatou skutku, z ktorého spáchania bol obžalovaný uznaný vinným, je nielen marenie výkonu úradného rozhodnutia súdu tým, že obžalovaný vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu spreď necelých 2 mesiacov, ale aj odmietnutie sa podrobeniu vyšetreniu na alkohol dychovou skúškou a lekárske mu vyšetreniu odberom krvi. Z uvedeného je tak zrejmé, že obžalovaný vo veľmi krátkej dobe po odsúdení za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky opakovane porušil spoločenské normy chrániace ten istý objekt a nerešpektoval rozhodnutie súdu, čo zvyšuje na druhej strane závažnosť jeho konania. Nemožno opomenúť tiež, že v osobe obžalovaného W. G. ide o osobu, ktorá má sklony k porušovaniu noriem spoločenského správania, čo plynie z odpisu registra trestov, v ktorom má tri záznamy o páchaní rôznorodej úmyselnej trestnej činnosti v rokoch 2016 až 2019. Skutočnosť, že v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol súdený, nebráni vo vyhodnocovaní týchto okolností vo vzťahu ku osobe obžalovaného. Tomuto záveru svedčia aj zistenia plynúce z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, ktoré preukazujú, že obžalovaný sa od roku 2017 dopustil piatich úmyselných priestupkov. V dvoch prípadoch išlo o priestupky proti verejnému poriadku, v jednom prípade o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ale v dvoch prípadoch sa dopustil i priestupkov na úseku dopravy. Uvedené zistenia poukazujú na to, že u obžalovaného doposiaľ uložené tresty nedosiahli požadovanú nápravu, keďže sa opätovne zodpovedal pred súdom v trestnoprávnej rovine. Možnosti jeho nápravy sú teda ťažšie dosiahnuteľné a práve preto uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v strede zákonnej trestnej sadzby je opodstatneným, keďže skutkové zistenia preukazujú recidívu obžalovaného vo veľmi krátkej dobe.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné, a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.